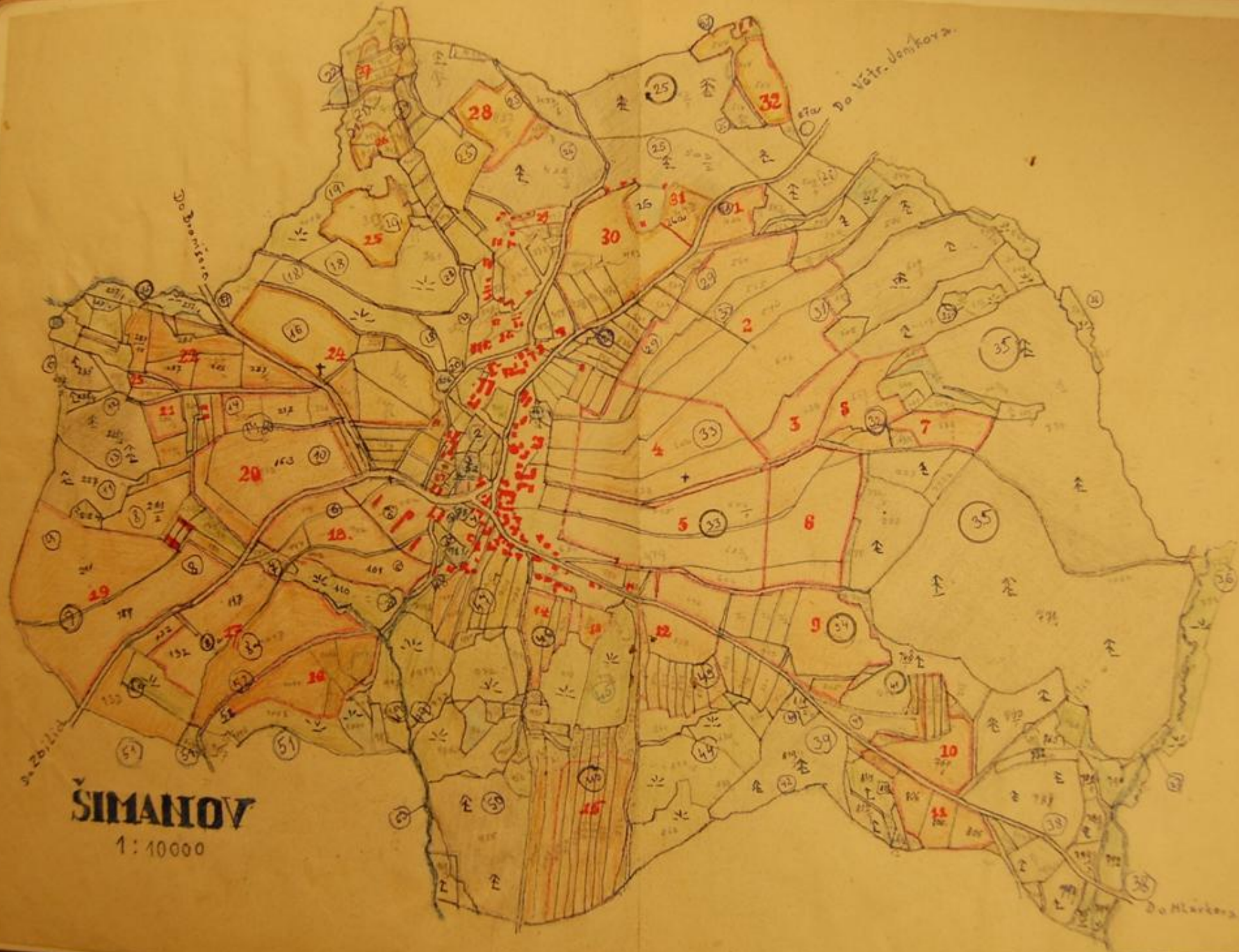

Pomístná jména

na území obce.

V naší obci se vyskytuje pomístní mnoho místních názvů pozemků, luk, lesů, kopců, strání, rybníků, potoků apod. Tyto názvy vznikly v dávnějších dobách a podle nich se místní obyvatelstvo orientovalo. Pomístná jména mají význam pro vědu, pro osídlení našeho kraje, pro poznání původního namístování našich předků a ukazují i sociální rozvrstvení obyvatelstva apod. Nemůžeme nechat zmizet beze stopy takový podklad, jakým jsou pomístní jména. Proto je třeba je zachránit, neboť dnes při socializaci venkova mizí jednotlivé pozemky a s nimi i jejich jména. Zcelení pozemky jich uchovávají jen nepatrný počet. Proto jsem se pokusil zachytit pomístná jména dříve, než upadnou v zapomnění. První generace by nám nesplnila ni který úkol nikdy neodpustily.

SIMANOV

1:10000

V následujícím zápisu budou uvedena všechna pomístní jména, která jsou známá již jen starším obyvatelům v obci. Pro dobrou orientaci je připojena mapa, na které bude modrým kroužkem s příslušným číslem uvedeno místo, kde se příslušný pozemek toho kterého pomístního jména nachází.

a. Místní bratř (v obci)

① Kubáška, malý rybníček spíše louží v místní bratř, tvar je kruhovitý, nedaleko pop. čís. 22. Rybníček je bez porostu více pro koupel kurdům než k chovu ryb. Udržuje se spíše jako vodní nádrž pro účely protipožární. Jméno nutno hledati ve starých katastrálních zápisech. Jméno Kubáška domkářů bez poří, měl bydliště vedle rybníčku stejného jména (berní rolla 1657, 1681, poslední zminka v roce 1719. Dnes na obci má parcel čís. 16.

②

Pláče. V Pláčkách

Malé loučky uprostřed návsi. Dříve patřily obci, později si je někteří usívatelé od obce koupili. Dle vyprávění prý tu pláče dítě, které křikavě maska tu kdesi zahrabala. Pravděpodobně vznikla tato povídka od

smutního pláče" sýčka, který tu na
čelních olších hněděl.

Druhá verze výkladu jména připomíná
ná jméno plácek - z německého plack
tedy volné místo uprostřed abce.

Někdy se pravděpodobně, neboť mis-
to je mokré a bahnaté. Nášes místa
je již starý. Parc. čísla $3\frac{1}{2}$; $3\frac{1}{1}$ 27
 $29\frac{1}{1}$, $29\frac{1}{2}$.

③ Papeřák, rybník na návsi
patří obci. Vedle rybníka se na-
chází chalupa čp. 4, ve které bydlel
v r. 1740 Jan Papeš [Papešova chalupa]
od té doby Papešák (urbář panství
býval. Jemník) jména se dosud užívá, má
parcel. číslo 52.

④ Moravák obecní rybník
jméno od hospodářství, kde se říka-
lo odedávna u Moravců od r. 1727
čp. 8. Má parc. číslo 77.

⑤ Ryšavák, rybník, patří obci
jméno od sousední chalupy čp. 9 u Ryšá-
vů již od r. 1757 v Terexian. katastru
a bydlel zde dosud. Comistní jméno
se stále užívá. Parcel. čís. 91.

⑥ Ža Kravínem Nášes vznikl
po roce 1951, dříve pole a pastvina

89
dnes výběh pro družst. dobytka. Poze-
mek se nachází v rovině vedle kra-
vina. Dříve se zde říkalo "u Hlěb-
ky". Kůstek tu stojí dosud. Parcel.
číslo 101.

- ⑦ Žlábek, louka, tvar úzký, pro-
stýhlý pozemek tvaru štábu.
Název je případný. Název uve-
den již v Řez. katastru. Celní
J. L. D. Parc. číslo 110.

- ⑧ U Dvora, pole J. L. D. Pozemky
se nacházejí nedaleko budovy
která byla panským dvorem (poplita-
ným) pozemek v I. pozemkové refor-
mě přidělen drobným uchazečům.
Nyní J. L. D. Parc. číslo 117, 132.

Na Zbilidsku.

- ⑧ U Javora, pole louka. Po-
le bývalo panské, u něhož stával
mohutný javor. V pozemkové refor-
mě přiděleno zemědělcům nyní J. L. D.
Parc. číslo 132.

- ⑨ Na Homoli, pole - nachází se
na kopci - homoli - Dříve panský,
v I. pozemk. reformě přidělen zeměděl-
cům nyní J. L. D., název starý, již

Terzia. katastru Parc. číslo 189, 211.

⑩ Na Špicce, pole - Začátek toho pozemku tvoří křížovátká silnice ke Zbilidám a k Branisovu v podobě špicce; od toho vzniklo toto jméno. Pole dříve panské, později rozdělené se medelcem nyní v držení J. Z. D. Parc. č. 163

⑪ Viškovsko les a louka. Dříve to byl les panský, nyní státní lesy, louka patří J. Z. D. Jméno pochází od bývalého majitele Viškovského majitele gruntu, který byl opuštěn po 30. leté válce. Věchnost zřídila se těchto pozemků v. 1712 dříve a přispěla i les. Zápis v soupise dominikánské půdy roku 1719. Parc. číslo 224 227.

⑫ U Štůly (u Dolu) les, - dříve i pole naleziště k poz. číslu 3. (Hyskovi) nyní J. Z. D. Když se v těchto místech dolovala stříbrná ruda. Zbytky starého dolování dosud palmy, propadlé stoly - pinhy - hromady klušiny a pod. Jméno se uvádí u Ferda. a Josef. katastru, jinak jen u paměti starších občanů. Les hranicí s lesem z. Viškovsko. číslo parc. 235/2.

⑬ Křitelnice, studánka nachází se v lese u Štůly. Dle pověsti se tu prý křtily ve středověku děti.

91.
když ještě v Branisově nebyl fara a kostel.
Mnichové z kláštera žilovského, majiteli toho-
to ixaomů zde vykonávali tyto obřady.
Voda této studánky je prý léčivá - radio-
aktivní (asi 18° Cm.) - využívala v místech sta-
rého dolování. Parc. č. 235/2. V okolí je vi-
ce studánek tohoto jména.

14) Na Březině, samota, pole,
louky - místo, kde se vyskytovaly
hojně břazy. Název starý, vyskytoval se
jiz v Josef. katastru číslo parcel. 301, 306, 286.

14a) U Hlinišť nový název Na Věšákách.
Pole vedle Spírký mírný kopeček, terén.
Půda hlinitá - písčitá. Starý název
1) těchto pozemků nasvědčuje o složení
půdy. Hlina byla tehdy důležitým staveb-
ním materiálem, náhradným malty.
Nový název dokazuje mírné vršky na
tom poli. Oba názvy dnes už zanikly.
Pozemek v držení J. L. P. Starý název ještě
v. 1785 v Josef. katastru, nový v 2. polovině
XIX. století. Číslo parcel. 306, 317, 320.

15) V Korku - louka - velký, dlouhý
pruh podle lisa parc. č. 235 (Hlepkův les)
Jméno od přírodního tvaru louky.
Nazývá se tak stále. Číslo parcel. 237/1, 237/2.

Trat' Na Brodci.(16) U Karlového Křížku

Okolní louky. U tohoto pozemku stojí kovový kříž se jménem Karla Šrobodze, který dal tento kříž postavit jako bývalý majitel těchto pozemků, který již v. 1748 bylo pozemky obhospodářoval.

Číslo kat. 287, 287 $\frac{1}{2}$, 287 $\frac{1}{3}$, 287 $\frac{1}{6}$, 342

(17) Na Lávkách - louky. - v rovině, bahništi. Půda písčité na vrchu hojně rašeliny.

Vznik jména se odůvodňuje se od lávky. Louky leží vedle silnice do Braníšova, kde dříve byla pouze cesta a přes potok byla položená dřevěná lávka, jinak se bylo nutno přes potok se přebrodit. Dnes je tu zelezobetonový mostek.

Toto jméno se dosud užívá

číslo 2507, 345

(18)

Brodec. Je to jméno hranič-potoku na severozápadě mezi kat. obcemi Šimanova a Braníšova. Jméno se vyskytuje ve stabilním katastru a jistě starého původu. Potok byl malý, snadno se přebrodit. Název se do dnešních dnů mezi obyvatelstvem neudr-

93.
řek. Potok pramení na severním úbočí
hory Hrášnicka, protéká rybníkem Haj-
nicí, kolem lesa Borovi se jeho tok
obrací k západu, kde tvoří přiroze-
nou hranici mezi obcí Šimanovem a
Braníšovem. Je to vlastně hlavní pra-
men řeky Želivky. Říká se mu také
želivský potok. Parcel. číslo 1086.

19. U Brodci - na Brodci
louky a pole, které se nacházejí
při potoce Brodci. Louky jsou větší-
nou vlhké až mokré. Pole jsou
většinou hodně zamokřené. Tyto
pozemky byly většinou obecní a ně-
které velké, nyní v J.Č.D. Parcel. čís.
325, 331, 341, 361, 354, 351, 416, 353, 363.

20. Karlák, rybník, menší rozměry
bez porostu dříve patřil k čp. 26. nyní
v držení J.Č.D. Jméno od bývalého drá-
tele Karla Švobody od r. 1748 rybník
šimanovského. Jméno se udrželo
dodnes. Parc. čís. 326.

Trat' na Hrášnicku.

21. U Hajnice, pole a louky
kdysi obecní nyní v držení J.Č.D.
Nacházejí se vedle nebo v blíže-
kosti rybníka Hajnice.

Jméno se užívá dosud. Parcel. číslo:
406, 416, 420, 429.

- (22) Hajnice - rybník, kdysi panský, nyní státní rybník. Polovina toho rybníka patří do katastr. obce Limanova a pravá polovina katastr. obci Branisov. Dle ústní tradice stávala nedaleko panská hájenka, jméno dosud všeobecně známé.
Parcel. čís. 418.

- (23) Tálky louka obecná později prodána a rozdělena na malé dílčky drobným zemědělcům nyní již zcela do J. L. D. Tyto louky jsou většinou nohous, náležejí k hlavní pozemkové kati Brodci.

Tálky - jméno pochází z německého Teile - malé dílčky, předtím byly užívány za nájem a jako dlouholetý nájem od obce vykoupeny.
Parcel. číslo 354/32, 354/26, 354/34, 354/19,
361/1, 361/2, 361/9, 361/22.

- (24) Na Kopajnách, pole nacházející se na svahu. Místy se na těchto pozemcích dosud vyskytují velké balvany, sčeho odstraňovací. Dříve jich však bylo sotva, než se pda nedala orat a dala se

jen obdělávat kopáním. Jedna se o pozemky, které dříve byly lesem a postupně přeměněny v pole. Na mezech se dosud nachází spousta velkých kamenů, vyvalených a pudy. Pozemky náleží obci a jsou nejnižší sít bonity. Drobní zemědělci, domkáři a podruští, kterých bývalo kdysi v obci mnoho, často mivali u těchto kopání hlavně živobytí. Dnes je opět velká část těchto polí zalesněna. Zbytek polí užívá soukromý sektor zemědělců.

Číslo parcelní: 432, 395, 351, 375, 373, 443.

25.

Prázník, pole a les -
konec - triangulační bod
712 m nad mořem. Značky, měřící
pro výšku nadmořskou výšku
je relativní výška poměrně ma-
lá. Jeví se jak podlouhlá nízká
homole. Písek písčité, kameni-
ta - žula - Jméno kopce pochází
z nejstarších dob naší historie,
kdy se na vrcholu držely státi
hlídky pro oznamování nepřá-
telských vpádů do země. V noci se
pak zapalovala velká hranice su-
chého dříví. Plameny vysoké stěhaly
do výše vysoko a oznamily, co se

stalo. Vě dne se naspak napaloval
ohně, a kterého vystupoval hustý
tmavý dým. Toto kouřové zna-
mení mělo stejný účel. Tyto stráž-
né ohně se šířily po celém kraji
a během krátké doby v celé semí
vědělo veskeré obyvatelstvo, co se
dije. Jiné kopce mají podobnou
jména jako Strážiště u Pacova,
Stráž u Mikulášova, Stráňnice
a pod. Vě středověku vedla neda-
leko stará cesta od Humpolce
směrem k Jihlavě. Tě byla
stále strážná hlídkami na Strá-
ňku. Les na tomto kopci patřil
obci šimánovské, nyní náleží státu.
Na vrcholu stávala dřevěná
rozhledna za účelem triangulač-
ním. Dnes je tento bod, triangul.
měření nakreslen v roce 1974 posta-
venou železnou rozhlednou.

Parcelní čísla 503/1, 503/2, 503/4, 503/5.
570/1.

25a.

Certova skála

Mohutný skalní masiv vystupující
pod vrcholem Stráňníku
se svahu na povrch.

Na jednom mohutném kameni
se nacházejí prohlubně mají-
cí podobu ohromného kon-

ského kopýta. - Číslovo kopýto.
K této skále se váže v lidové tra-
dici různé pověsti ďábelského kul-
tu.

- (26) U Káčku, pole na kopci s ml-
mi kamení. Uprostřed toho
pozemku se nachází skalnaté
místo s několika stromy jinak
neplodný - káček (kax).
Parc. číslo 493/1, 493/2, 493/4, parc. číslo
toho káčku.

- (26a) U Věb, pole u lesa Stráňníku
Lodě lesa u Stráňníku byly
postaveny v posledních letech vily
a chalupy rodáků (Holubovi) ze zdejší
obce. Polím vedle těchto vil se
začalo říkat U Věb.
Číslo parcelní 493/4, 493/14, 410, 493/12, 493/5

- (27) Bethán, na Bethané.
Lamota, pole a pastvina. Ráskáci
na severovýchodním prahu Stráň-
níku. Toto místo, kde jsou dvě
drobná zemědělská hospodářství obde-
řelo jménem z bibl. Bethanie. Proč se
tak stalo není známo, ani se neacho-
valo v tradici lidí.
Snad tu bylo v době pobělohorské
(-u protireformaci) shromaždiště

pro schůzky evangelíků nebo
českých Bratří. Navštívení na Běháně
vonných polohou by tomu nasvědčovalo
a místní obyvatelstvo bylo jistě
v 1657 vesměs evangelického ná-
boženství.

Název se dosud užívá.
Číslo parc. 50 $\frac{1}{2}$, 50 $\frac{1}{2}$, 50 $\frac{1}{2}$.

(27a) U Hogra. Při silnici k Větr-
jeníkům vedle lesa Hračnicku
stávala chalupa, kde kdysi
bydlil hajný, který měl úkol
hlásit panskou oboru. Na pravé straně
od Limanova již na katastru obce
Větr. Jeníkův byl panský les, kde stá-
vala panská obora. Dodnes se tomu
místu říká ve Voborě. Dnes louky a pole,
nedaleko bývala cihelna. Tuto oboru
hlídal hajný - německý hůžer -
prosto u Hogra.

Trat na Kopci

Pole, louky, jesy na pravé straně
silnice k Větr. Jeníkům.

(28)

U Vobrázku Pole podél silnice
v blízkosti stromu, na kterém je pře-
paven obrázek nedaleko, kde při-
stává jasná a bílá blesk kůže a ora-
žícího pedláka
Číslo parc. 780.

29. Na Humny k Jenikovu.
Většinou pole na humny obecní a
selské. Číslo parc. 529, 602. nyní J28.

30. U Kaštánku - pole na humny,
kde na mezi roste kaštan, jméno
téžto pole podle tohoto kaštanu.
Pole dříve selská nyní J28.
Číslo parcel. 554/2 554/1

31. U Pazderen. Lesy a louky
na humenním poli.
Byvalé selské lesy, které náležely
k pop. čís. 26, 25, 30, 21, 20 měly na
okraji postavenou pazdernu.
(Původně sušárna stonkovitého
lmu), kde zároveň bydlel i pazde-
rák s rodinou, námerdně pracují-
cí zemědělský dělník u dotyčné-
ho sedláka. Pazderci tam bydleli jen
zemědělské dělníci. Pazderny jsou
již dnes v rozvalinách. Pozemky u
však zachovaly a zachovaly se i
jejich jména.
Parcelní číslo 576, 609/3, 609/1, 609/2
608, 617, 616, 613

32. Na Pasekách. Pole a louky
vznikly na místech, kde byly rozsáhlé
lesní paschy. Jméno máme již v Tere-
zian. a Josefinském katastru.

Pozemky byly sešlešeny nyní - JZ. Č. Parc. čísla:
653/1, 654, 655, 660, 661, 663, 664, 667, 669.

32a.

Na Kozce, les a louky.

Les a louky náležely dříve p.p. č.
20 a 19. Název již v Krasicích, katastru
Váňek pravděpodobně tím, že
po vykácení lese zbyla neporost
její malá část t. zv. kosa.
Název se usiloval dosud.

Parc. čísla. 617, 616,

33.

Tras - Holubův Vrch.

La humny k Holubovsku.

Volé a louky. Jedná se o pozemky
dříve bývalých statků podlouhlého
tvaru od vsi až k lesu. Dnes jsou
tyto pozemky sečteny a nesou mo-
že názvy Holcův vršek, Holu-
bův kopec. Jména jsou přejata
od bývalých držitelů pozemků
Parcel. čísla 646/1, 696, 682

34.

Penčířův Kopec - pole.

Když náležely tyto pozemky obci.
Penčíř platil za tato pole má-
jím do obecní kasy. V stabilním
katastru bylo přiděleno 31 mě-
řic sěnkýřův, že sěnkýř tato
pole již po léta nřival.
Stal se tak majitelem velmi snadno.
Pole byla později rozprodána

drobným remíslcům. Dnes jsou opět uc-
leni. Parc. číslo 698, 744.

104.

35

Holubovsko. Les štátní a druz-
stevní. Les obdržel jméno po jménu
starého rodu Holubova, který žije
dosud ve stejné obci již dle ná-
slovu. V berní rolls z r. 1654 se již
to jméno se na uvedeném gruntu
vyskytuje. Pověst vypráví, že tento vel-
ký les byl sedláckovi Holubovi po 30. lé-
tě válek odebrán a ponechán mu
jen malá část. Holub se mnoho let
ucházel o vrácení toho lesa marně.
Dostal se svou stížností až do Vídně
k císaři Josefovi II., kde obdržel listinu,
která ho opravňovala k držení toho
lesa. Na zpáteční cestě mu panství
prochopoví listinu dali. Holub již nikdy
les nedostal zpět, i když přejíval no-
vou cestu k císaři.

Názor pisatele.

Jaroslav Trčka a Lipy pán na Jenišově
Lidci odd. prodal r. 1574 část svého le-
sa, Víbec pustou i s Kopaninou leží-
cí u vrchu sv. Vavřinského obci Ji-
manovu. O tento les se dělili někde-
li hospodáři a to z p. 7. a 8. 3. 13. a
obce Jimanov. Tedy u vrchu Holu-
bosku namluví jen o vrchu Vavřin-

ském. Holub obdržel asi větší díl, proto-
navad ve starém urbani má lisa 1 stal-
lunku a to byla velká výměna k tomu
měl 33 stýchů porostlin což bylo asi 49m²
V pozdějších záznamech se dozvídáme
že toho lisa byl a jen 1/3 stallunku a
porostlin pouze 20 stýchů, což odpovídá
jen 30 metřím. Byl to pravděpodobně
brest, sato, že Jakub Holub, který se měl
stát hospodářem, ale z gruntu kolem
roku 1753 aběhl, což vrchnost přímě
brestala odebráním pozemků a pěníci-
lou pokutou 16 stýchů rýn., které byl
mecen bratr Jan Holub, milostivě vrch-
nosti zaplatit. Proč je Váverbovského
vrchu začalo říkat - Holubiův vrch či
Holubovský, zřejmě to nebylo.

Parcel. číslo: 771, 772, 773/1, 773/2, 774.

36. La Lesy nový název Lálesí.

Louky, které se nacházejí
na lesy při hranicním poto-
ce. J. E. D. užívá dnes výraz Lálesí
Louky jsou dnes aceleeny.

Parcel. číslo 777, 778, 783, 791, 790,
785, 786, 768, 769.

37. Trojanský potok.

Potok, který tvoří katastr.
hranici mezi naší obcí a obcí
Hlavkovem. Potok vytéká

z rybníků, který nese název
Trojan, Trojanství rybník. Jméno
toho rybníka vzniklo tak, že u nás
toho rybníka tvoří rostraní tří obcí:
Šimanova, Větr. Jmítova a Klávkova.
Odtud vzniklo jméno Trojan - stýj.
Apropos, podél toku toho potoka vedla
ve středověku stará cesta humpolecká
směrem na Jihlavu. Trojan - stýj potok
se vlíná v obci Rantířovo do úhry Jihla-
vy. Číslo katastr. parcel. 1075.

38.

V Cejchu.

Louky a lesy nachází se na
východní části obce v území, ku-
dy protéká Trojan - stýj potok.
Jak již uvedeno vedla tudy stará
cesta humpolecká. Středověké cesty
se vyvíjely obydleným místem,
jelikož by poutníci kupci byli
müccni platit mýto nebo clo. Humpo-
lecká cesta vedla mezi Krasov-
cem a obcí Mikulášovem, kdy mýto
je v lesu patrná. Tak u Mikulášova
je v lesu dobře znatelná. Dokonce
si tam nachází lesný kámen či
pomník, na kterém bylo vytesáno a to
cídelně, či počátkem 18. stol. (asi 1765)
na tomto místě byl oloupen a zabit Ríká se tam
rolník Kocián z Kaminie; když se U Zabitého
tento cestou vracel s kůrou za pár

statných volů a bhu v jiklavě domů
 Cesta vedla směrem mezi obec
 Kalkov a osadu Velvov. Tu při
 této cestě byly vykopány lidské
 kosti s primitivní tesaným pomní-
 kem s letopočtem asi 1436. Odtud ved-
 la cesta k hradi bývalého rybníka
 Na Rychtce, kde se tea říkalo
 Ubersoll (ryslor. ibrcob), t. j. místo, kde
 se vybíralo a převáženo zboží
 mýto. Odtud vedla cesta k Trojan-
 skému mlýnu a podél potoka dále
 k Vyskytni a k jiklavě. Cesta ved-
 la lesem nebo nehostinnými místy
 bývala často ohrožena pro kupce nebo
 cestující častými případy lupičů i lo-
 ky, proto bylo nutno opatrnosti pro ta-
 korá nebezpečná místa ozbrojený do-
 proud. Pro zvýšení opatrnosti byly
 v těchto místech vřtyčeny červené
 stavební kůly avane - cijchy -
 a něm. Zeichen), jako výstraha,
 aby ^{se} tea ozbrojeného průvodu černo-
 so nebezpečnými místy njezdilo.

Název Cijch je staré pomístní
 jméno již z časůných dob. Jméno
 raknuje i okolní lesy, pole a louky
 a užívá se dosud. (Berní rollap. 1715
 kat. Josefín. 1785, katastr. státní.)

Cesta parcel. 787, 786, 765, 780, 789,
 792, 794, 795, 799, 797, 800, 802.

(39)

V. Dolní Tobei, pole, louky
les. Tyto pozemky se nacházejí pod
silnicí směrem k Cijchru. Původně
naležely vcechny tyto pozemky obci
Šimanovské. Byly koupěny od drá-
tele panství Větrný Jemko Jaroslava
Štěpán r. 1574. Pozemky přecházely
postupně do soukromého rukou nyní
v J. L. D. Pozemky mají též jméno
v Cijchru. Obec vlastní pouze les, dnes
statní.

Parcel. čísla 806, 808, 812, 814, 819, 819/2

(40)

Kancovka dříve pastvina nyní
les. Pastvisko užíval obecní slouha
nebo jiný dráitel obecního kance ja-
naturalní příjem. Kácev je dosud
anotný. Číslo parcel. 820/8.

(41)

Horní Tobei. Pole, les nachá-
zejí se nad silnicí směrem k Cijchru.
Pozemky dříve všechny obecní, ciská-
ny stejným apůstvem jako 39;
Nyní v J. L. D. Pouze les statní.
Číslo parcel 754, 751, 748, 757, 764,
748, 763, 764, 770.

42. V Dolní jamě. Les. na úpasi
mírného svahu pod lesem v Dolní
Vobci. Právník tvoří mírnou pro-
hlubeň vedle býv. panského lesa
v Holubroska. Parcel. čís. 748, 749/2.

43. Na Dilečkách, Pole a paloučky
Většinou bývalý obecní pozemek, poz-
dělný na dílky a pronajímán
drobným arádelům pudy.
Dnes zceleno v J. L. D. Název se do-
sud užívá. Číslo parcelní 820/9 - 838
819/5. Původ stejný jako 39.

44. Noviny - loučky a paloučky.
by. Dříve se tohoto pozemku používalo
jako pozemek obecního pastviště.
V XIX. století bylo toto pastviště
na části a upraveno v loučky.
Vznikly tak nové loučky Noviny,
které byly pronajímány drobným země-
dělcům. Dnes jsou rovněž zceleny.
Užívá je J. L. D. Původ stejný jako 39.
Parcel. čísla 860/2, 860/1, 862, 819/2, 819/4,
819/3, 819/9, 819/16. Loučky tvoří hra-
nicí mezi katastr. územím obce Línar-
nova a Jinnar.

45

Na Jiřínku. Pole a louky.
Nachází se na hranicích kata-
strální obce Jiřín. Starý název.
Nachází se v^u všech katastrech. Název
se dodnes.

Číslo parcelní 874 $\frac{1}{2}$, 870 $\frac{1}{4}$, 878, 917, 917 $\frac{1}{2}$,
937, 938, 946, 947, 946, 881, 893, 891, 882.

46.

Ve Volsině. Pole a louky. Název
starý, vyskytuje se již v^u star. katastru.
Bylo to místo, kde kdysi rostly olše.
Číslo parcelní 918 $\frac{1}{2}$.

47.

Pod Vší - pole a louky.

Pole a louky, které se rozkládají na již-
ním svahu obce směřem k Jiřínku
a k Mordovám. Jedná se o bývalé
obecní a soukromé pozemky, dnes říchný
v^u JZ 8. Číslo parcelní: 971, 970, 1000,
1027, 991, 933.

48.

Býkova louka pod čp. 9.

Bývalá obecní louka, kterou držel
chovatel obecních plemeniků.
Dnes v^u držení JZ D. Jiná býkova
se nacházela již na Volsině.

49.

Borkoviště - na louce avání
na Štěpánově nachází se zaselinná
bažina - borkoviště, kde se

lúča raselina, která nebyla přív-
 lis hudastrá, poněvadž obsahovala
 příliš mnoho krmoty nerostního původu
 a poměrně málo látek původu rost-
 linného. Tacs se ono místo pod-
 stalne zmenšilo, poněvadž se na
 všech lukách podepsí provedla me-
 liorace. Tak i Skrepcova luka,
 která se dříve jmenovala „Mechovitá“
 hlavně velkým množstvím rašeliniště
 se tu vyškrtávajícím, se dočkala svého
 zvelebení. Číslo parcelní 998.

50. Vískovsko. Les bývalý pan-
 ský, dnes státní. Nese jméno
 po bývalém zedníku, který emi-
 groval ve válce 30. let a přijel do území,
 grunt opustil a vrchnost si vzala
 les i pole. Les leží vedle Zbilidské-
 ho lesa Mordavny. Ruká tohohle
 s lesem stejného jména (Vískovo les)
 vedle Hlepkova lesa (u Štily) č. 3.
 Číslo parcelní: 955, 964/1.

51. Mordavny - U Mordorca.
 Les. - Velká část toho lesa patří
 k sousednímu katastr. území
 obce Zbilid.
 Název lesa připomíná na nějakou
 krvavou událost která se v tomto
 lese udála. O povesti se

se vypravuje, že se v tomto
lese, který sahá až k Maršov-
skému rybníku, se ukrývali lapko-
vé, kteří působili osadníkům no-
vé založených vesniček mnoho
nucení a škod. Proto obyvatelé
ze širokého okolí se společně vydali
do onoho lesa, kde jej aneškodnili
a vymordovali do posledního lu-
pice celou tu chásku, aby ji nikdy
nesotrokovali na živodě a na majetku
nově osadníků. Od téhle dob ob-
držel tento les jméno Mordovny.
Číslo parcelní: 1007

52.

Uhlířka, Na Uhlířce.

Pole a louka ležící v bezprostřed-
ní blízkosti Mordoven. Jeana se
v pozemky, které jsou přecážně mo-
kře. Pozemky na Uhlířce náležely dříve
k celolánskému gruntu č. 8.
Později se pozemky na Uhlířce dostaly
jeanovi ze synů Františka Novákov-
na pop. číslo 6. Tyto pozemky vznikly
na místech, kde se středověkem pěst-
lilo uhlířské břevočné uhlí. Na mno-
ha místech jsou dosud anatel-
ná místa kruhovitěho povrchu plná
uhlíků a sice náleží popelu po kru-
hovitých mlávkách. Uhlí potřebovali

hutmíř pro stříbrné hrdě v nedaleké
Jihlavě. Na pálení dřev. uhlí pří-
pomíná i německé jméno vesnice
Kochlersdorf nebo Kallersdorf
(česky uhliřská ves). Při provádění
meliorace v těchto místech se pře-
šlo i na kruhovitě dlasby míst
uhl. milířů. Místa po milířích
proh patrná i na jiných místech
nam obce napr. v Čížku, na Stra-
níku, ale nejvíce u Mordoven.
Název je velmi starý. Jméno Uhliřsko
se vyskytuje ve všech katastrích.
Parcelní čísla. 1010, 1008, 1000.

53. Maršovský potok.

Potok pramení pod Stráňníkem
u Vrb, dále na louce nad čp. 22,
prameny protékají obec rybníky, dále
pramen se připojuje z lva, podle Vrb
a jako Maršovský potok točí hranic
i mezi kat. obce Zbilid a Šimanov
až na konec lesa Vítkovsko. Pro-
téká rybníkem Maršovským podle
osady Maršov dále k obci Ječene.
Jmenuje se proto Maršovský potok.
Číslo parcel. 1024.

V sousedství naší obce leží katastrální obec, jedna z nejstarších, obec Branisov. Byla již známa v roce 1226, kdy potvrdil papež Honorius III. svým listem majetek kláštera želivského. Mezi statky kláštera se nachází i obec Branisov. V této obci se vyskytuje několik pamětihodných místních zastavení. Jsou to:

1. V kabáči. Na sever od obce, v nepatrné vzdálenosti nachází se pozemek, který kdysi náležel k panské půdě. Jedná se o neplodnou plochu. Na poměrně velké ploše poznáme bývalé středověké hutisko stříbrné rudy. Vůde jsou jámy, pinhy, propadlé stoly, haldy hlusiny. Velká část tohoto hutiska byla již před 1. svět. válkou rekultivována. Důvod pojmenování "V Kabáči" je neznám. Ani tvar, ani podoba, ani vlastnictví se k pojmenování nevztahuje.

2. Persofka. Je to název louky v blízkosti bývalých dolů, která dříve náležela k farmám pozemkům. Jméno dokazuje, že správa hutiska byla rukou německých horníků - Gewerks a Jihlav. Louka neval pravděpodobně místní horní správce - šafář. Německé jméno "Bergschaffer" - horní šafář tomu nasvědčuje. Od toho "Persofka". Dodám v návěští

3. Na Jamách. Je to místo v těsné blízkosti branišovského kostela a hřbitova. Jsou to mělké jamky porostlé břízami a smrčky. Celé těchto jam tráví celkem pravidelný, obdělňák a představuje půdorys nějaké stáby. Dle tradice zde prý bývala původní fara nebo nějaká tvrz.
4. V Hali. Název lesa severně od obce Býral to farský les, nyní ve správě stát.ních lesů. Půda zde byla mokrá, bažinatá, takže bylo obtížné pro spědnost lesních, bahniťáků cest přes ně pokládati slabé kmeny stromů tak rovně, kadež, aby se půda, pod koly vozů neboráloval. Tedy dnes vidáme tak upravené lesní cesty. Název toho lesa se užívá dodnes.
5. Morčí. Bylo to místo lesů západně od obce. Pole a kamenitý háj obklopovala louka, kde se nacházel velká slatina. Vrch slatiny je urostlý dřev a pod ním vidět bažina. Chůze po slatině je nebezpečná, poněvadž se koupavý povrch snadno probere. Jméno pochází od německého výrazu Im Moor vykydávajícím se v Josefinském katastru. Z tohoto názvu vzniklo počestné slovo „morčí“.
- Bývalý ranský pozemek obhospodářuje

nyní J. Z. D. názvu se užívá dodnes.

6. Landovec - les - bývalý panský, nyní státní lesy. Horní část tohoto lesa patřil kdysi ke statku Do-
rákovu ve Žbítově čp. 7 (Ryshechovi).
Les odebrala vrchnost, že hospodář z grun-
tu utekl a později oddělila mezníky
mezi lesem Doorákovým a panským.
Kamenní mezníky se zde dosud nacházejí.
Na jedné straně jsou vytesána písmena J. D.
na opačné písmena H. W. J. (Herrschaft
Windig Jerichau) = Pánství Větr. Jerichov.
Dolní část Landovce patřivod, prý ně-
jakému svrdohlavému sedlákovu,
Lándovi, kterému rovněž byl les odebrán.
Zachovalo se pouze v tradici lidu. Dokla-
du o tom není.

7. V bezprostřední blízkosti hranic na zá-
padní hranici obce vrch, kde se na-
chází pole a na vrcholu les, který ne-
se jméno: Žabnická kosa 663 m. Na-
chází se již v katastrální obci Žbíti-
dy. Ke vzniku toho jména kolují
dvě verze, která z nich je pravdivá,
těžko prokázat. 1) Ve středověku stá-
la prý na vrchu poustevna, kde pouste-
ník vypravěl do říčního kraje a ozna-
moval příchod ašilovských mnichů ke
provedení náboženských úkonů, křtů,

svatek a pod. Bylo to jistě před ^{zřízením} fary v Branissné. Jméno bylo zvoleno proti
 živelným pohromám, bouřkám, krupobí-
 tům, ohnům, válkám jako varovným
 upozornění školního obyvatelstva.

2. verst. Nedaleko Zvanického byly stříbrné
 rudné bani jak na Simanovsku tak
 i na Zbitidsku a bylo rybním zvolněním
 označovali počátek a konec práce.

Ke jménu Zvanického se vyprávějí i různé
 pověsti.